

DIE XXIX. JUNII.
SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Duplex j. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ ut in Laud. 528.
Psalmi ut in j. Vesperis
de Communi Apostol. [2]
Capitulum. Act. xij.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Decóra lux æternitátis, áuream Diem beátissirrigávit ignibus, Apostolórum quæ coronát Principes, Réisque in astra liberam pandit viam.

Mundi magíster, atque cæli jánitor, Romæ paréntes, arbitrique géntium, Per ensis ille, hic per crucis victor necem Vitæ senátum laureátí pössident.

O Roma felix, quæ duórum Principum

Es consecráta glorióso sángine :

Horum cruóre purpuráta céteras

Excéllis orbis una pulchritúdines.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potéstas, atque jubilatío,

In unitáte, quæ gubernat ómnia,

Per univérsa sæculórum sæcula. Amen.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Añæ. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælorum.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Ecclesiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et non fit Commemor. S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Octavæ S. Joannis.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apostolorum, [5] præter Lectiones et Responsoria.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. iij.

Qui Petrus et Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nominam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur : quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is, cum vidisset Petrum et Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis.

R. Simon Petre antequam de navi vocarem te, novi te, et super plebem meam principem te constitui, * Et claves regni

cælorum tradidi tibi. **V.** Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. — Et claves.

Lectio ij.

Petrus autem dixit : Argentum et aurum non est mihi : quod autem habeo, hoc tibi do : In nomine Jesu Christi Nazareni surge, et ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum, et protinus consolidatæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsiliens stetit, et ambulabat : et intravit cum illis in templum ambulans, et exsiliens, et laudans Deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscabant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi : et implenti sunt stupore et ecstasi in eo, quod contingerat illi.

R. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas : Domine tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. **V.** Si oportuerit me mori tecum, non te negabo. — Et.

Lectio iij.

CUM teneret autem Petrum et Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus respondit ad populum : Viri Israelitæ quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum, et justum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis : auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt

adværsus eam : * Et tibi dabo claves regni cælorum. **V.** Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. — Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. j. in Natali Apostol. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Mnium quidem sanctarum solemnitatatum, dilectissimi, totus mundus est particeps, et unius fidei pietas exigit, ut quidquid pro salute universorum gestum recolitur, communibus ubique gaudiis celebratur. Verumtamen hodierna festivitas, præter illam reverentiam, quam toto terrarum orbe promeruit, speciali et propria nostræ Urbis exultatione veneranda est, ut ubi præcipuorum Apostolorum glorificatus est exitus, ibi in die martyrii eorum sit lætitiæ principatus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangelium Christi, Roma, resplenduit,

et quæ eras magistra erroris, facta es discipula veritatis.

R. Dómine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. * Et extendens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? **V.** Cumque vidisset ventum válidum veniéntem, tímuit: et cum cœpisset mergi, clamávit dicens: Dómine salvum me fac. — Et.

Lectio v.

Isti sunt patres tui, verique pastores, qui te regnis cœlestibus inserendam multo melius multoque felicius condiderunt, quam illi, quorum studio prima mœnium tuorum fundamenta locata sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fraternam te cæde fœdavit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexerunt, ut gens sancta, populus electus, civitas sacerdotalis et régia, per sacram beati Petri sedem caput orbis effecta, latius præsidere religione divina, quam dominatione terræna. Quamvis enim multis aucta victoriis, jus impérii tui terra marique protuleris: minus tamen est, quod tibi bélicus la-

bor subdidit, quam quod pax christiana subjecit.

R. Surge Petre, et indue te vestimentis tuis, accipe fortitudinem ad salvandas Gentes: * Quia ceciderunt catenæ de manibus tuis. **V.** Angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Petri excitavit eum, dicens: Surge velociter. — Quia.

Lectio vij.

Dispósito namque divinitus operi maxime congruebat, ut multa regna uno confederarentur imperio, et cito pervios haberet populos prædicatio generalis, quos unius teneret regimen civitatis. Hæc autem civitas ignorans suæ provectionis auctorem, cum pene omnibus dominaretur gentibus, omnium gentium serviebat erroribus: et magnam sibi videbatur assumpsisse religionem, quia nullam respuerat falsitatem. Unde quantum erat per diabolum tenacius illigata, tantum per Christum est mirabilius absoluta.

R. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum:

tibi tradidit Deus omnia regna mundi: * Et ideo tibi traditæ sunt claves regni cœlorum. **V.** Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cœlis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cœlis. — Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj. b

In illo tempore: Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri. **Lib. 3. Comment. in Matth. cap. xvj.**



Ulcere interrogat: Quem dicunt homines esse Filium hominis? quia qui de filio hominis loquuntur, homines sunt: qui vero divinitatem ejus intelligunt, non homines, sed dii appellantur. At illi dixerunt: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam. Miror quosdam interpretes causas errorum inquirere singulorum, et disputationem longissimam texere, quare

Dominum nostrum Jesum Christum alii Joannem putaverint, alii Eliam, alii Jeremiam, aut unum ex Prophetis: cum sic potuerint errare in Elia et Jeremia, quo modo Herodes erravit in Joanne, dicens: Quem ego decollavi Joannem, ipse surrexit a mortuis, et virtutes operantur in eo.

R. Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. **V.** Caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. — Et tu.

Lectio viij.

Vos autem quem me esse dicitis? Prudens lector attende, quod ex consequentibus, textuque sermonis, Apostoli nequaquam homines, sed dii appellantur. Cum enim dixisset: Quem dicunt homines esse Filium hominis? subjecit: Vos autem quem me esse dicitis? Illis, quia homines sunt, humana opinantibus, vos qui estis dii, quem me esse existimatis? Petrus ex persona omnium Apostolorum profertur: Tu es Christus Filius Dei

vivi. Deum vivum appellat, ad distinctionem eorum deorum, qui putantur dii, sed mortui sunt.

R. Quem dicunt homines esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. **V.** Beatus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. — Et ego. **Gloria Patri.** Et ego.

Lectio iv.

R. Respondens autem Jesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar-Jóna. Testimonio de se Apostoli reddit vicem. Petrus dixerat: Tu es Christus Filius Dei vivi: mercedem recipit vera confessio: Beatus es Simon Bar-Jóna. Quare? Quia non revelavit tibi caro et sanguis, sed revelavit Pater. Quod caro et sanguis revelare non potuit, Spiritus sancti gratia revelatum est. Ergo ex confessione sortitur vocabulum, quod revelationem ex Spiritu sancto habeat, cujus et filius appellandus sit. Si-

quidem Bar-Jóna in nostra lingua sonat, filius columbæ.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas. Añã.

1. Petrus et Joannes * ascendebant in templum ad horam orationis nominam.

2. Argentum et aurum * non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do.

3. Dixit Angelus * ad Petrum: Circumda tibi vestimentum tuum, et sequere me.

4. Misit Dominus * Angelum suum, et liberavit me de manu Herodis, alleluia.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

Capitulum. Act. xij.

Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit ut apprehenderet et Petrum.

Hymnus.

Beate pastor Petre clemens accipe Voces precantum, criminumque vincula

Verbo resolve, cui potestas tradita

Aperire terris cœlum, apertum claudere.

Egrégie Doctor Paule mores instrue, Et nostra tecum pectora in cœlum trahe:

Velata dum meridiem cernat fides,

Et solis instar sola regnet caritas.

Sit Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unitate, quæ gubernat omnia,

Per universa æternitatis sæcula. Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei. **R.** Et facta ejus intellexerunt.

Ad Bened. Añã. Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cœlis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cœlis: dicit Dominus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sum-

psit exordium. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes.

R. br. In omnem terram,

* Exiit sonus eorum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. **Gloria Patri.** In omnem.

V. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémores erunt nominis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. xij.

Petrus quidem servabatur in cárcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.

R. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. **V.** Mémores erunt nominis tui Dómine. Super. **Gloria Patri.** Constitues.

V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

AD NONAM.

Capitulum. Act. xij. b

Et Petrus ad se reverens, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dominus Angelum suum, et eripuit me de manu Herodis, et de omni exspectatione plebis Judæorum.

R. br. Nimis honoráti sunt,
* Amici tui Deus. Nimis.
V. Nimis confortátus est
principátus eórum. Amí-
ci. Glória. Nimis honoráti.
V. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Ubi non est faciendum
Offic. S. Pauli in Ecclesia
propria, Añæ et Psalmi
de Communi. [18]

Capitul. et Hymnus ut
in j. Vesp. 523.

V. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

Ad Magnif. Añæ. Hódie
Simon Petrus ascendit
crucis patibulum, alle-
lúia : hódie claviculáriu
regni gaudens migrávit
ad Christum : hódie Pau-
lus Apóstolus, lumen or-
bis terræ, inclináto cápi-
te pro Christi nóminemar-
tyrio coronátus est, alle-
lúia.

Et non fit Commemora-
tio S. Pauli, nec Octavæ
S. Joannis.

✠ Ubi vero fit Officium
S. Pauli in Ecclesia pro-
pria.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum ut in
Laudibus. 536.

Psalmi ut in j. Vesp. de
Communi Apostol. [2]

Hymn. Egrégie Doctor.
ut supra. 529.

V. Tu es vas electiónis
sancte Paule Apóstole.
R. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Ad Magnif. Añæ. Sancte
Paule Apóstole, prædicá-
tor veritátis, et Doctor
Géntium, intercède pro
nobis ad Deum, qui te
elégit.

Oratio et Comm. S. Petri
tantum, ut in Laud. 536.

Et non fit Commem.
S. Joannis, neque in Laud.

Si Commem. S. Pauli
venerit in die Octava Cor-
poris Christi, extra pro-
priam Ecclesiam transfer-
tur juxta Rubricas, in pri-
mam diem liberam, ac
totum Officium fit ut in
propria Ecclesia.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione
S. Pauli Apostoli.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi
Apostolorum [2] præter
sequentia.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus. Ps. Veníte. 2.
Hymnus. Egrégie. 529.

In I. Nocturno.

Añæ. Qui operátus est
Petro in apostolátum,
operátus est et mihi inter
Gentes : et cognovérunt
grátiam, quæ data est
mihi a Christo Dómino.

Añæ. Scio cui crédidi, et
certus sum, quia potens
est depósitum meum ser-
vare in illum diem justus
judex.

Añæ. Mihi vivere Chri-
stus est, et mori lucrum :
gloriári me opórtet in
cruce Dómini nostri Jesu
Christi.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. **R.** Et in
fines orbis terræ verba
eórum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xiiij.



Rant autem in Ec-
clésia, quæ erat
Antiochiæ, pro-
phætæ et Doctóres, in qui-
bus Bárnabas, et Simon,
qui vocabátur Niger, et
Lúcius Cyrenénsis, et Má-
nahan, qui erat Heródis
Tetrárchæ collactáneus,
et Saulus. Ministrántibus
autem illis Dómino, et
jejunántibus, dixit illis
Spíritus sanctus : Segre-
gáte mihi Saulum et Bár-
nabam in opus, ad quod
assúmpsi eos. Tunc jeju-

nántes, et orántes, impo-
nentésque eis manus, di-
miserunt illos. Et ipsi qui-
dem missi a Spíritu san-
cto abiérunt Seleuciam;
et inde navigavérunt Cy-
prum.

R. Qui operátus est Petro
in apostolátum, operátus
est et mihi inter Gentes :
* Et cognovérunt grátiam
Dei, quæ data est mihi.
V. Grátia Dei in me vá-
cua non fuit, sed grátia
ejus semper in me manet.
— Et.

Lectio ij.

ET cum venissent Sala-
minam, prædicábant
verbum Dei in synagógis
Judæorum. Habébant au-
tem et Joánnem in mini-
stério. Et cum perambu-
lássent univérsam însu-
lam usque Paphum, inven-
nérunt quemdam virum
magnum pseudoprophé-
tam, Judæum, cui nomen
erat Barjésu, qui erat cum
procónsule Sér gio Paulo
viro prudénte. Hic, accer-
sítis Bárnaba, et Saulo,
desiderábat audire ver-
bum Dei. Resistébat au-
tem illis Elymas magus,
(sic enim interpretátur
nomen ejus) quærens
avértere procónsulem a
fide.

R. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiae. **V.** Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Quam.

R. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Quam. **Gloria Patri.** Quam.

In II. Nocturno.

Añã. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Añã. Magnus sanctus Paulus vas electiõnis, vere digne est glorificándus, qui et mérui thronum duodécimum possidére.

Añã. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Episcopi de grátia et libero arbitrio.

Lectio 1b.

Cap. vj.



Apóstolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, imo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquante passióne, scribens ad Timótheum : Ego enim jam immolor, inquit, et tempus resolutiõnis meæ instat. Bonum certá-

R. Repósita est mihi coróna justítiae : * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex.

men certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat : ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique attendite quid sequátur : Súperest, inquit, mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui redderet corónam justus judex, si non donasset grátiam miséricors pater? Et quómodo esset ista coróna justítiae, nisi præcessisset grátia, quæ justificat impium? Quómodo ista debita redderetur, nisi prius illa gratuita donaretur?

R. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo : * Per quem omnes Gentes cognoverunt grátiam Dei. **V.** Intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Per.

Lectio v.

Proinde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum : et videámus utrum mérita ipsius, tamquam ipsius, id est, ex

ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessissent cogitatiõnes bonæ, nulla essent. Attendite itaque quid de ipsis cogitatiõnibus dicat. Ait enim scribens ad Corínthios : Non quia idónei sumus cogitare áliquid a nobis, tamquam a nobismetipsis ; sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deinde singula inspiciámus.

R. Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vácuã non fuit, sed semper in me manet. **V.** Qui operátus est Petro in apostolatúm, operátus est et mihi inter Gentes. — Et grátia.

Lectio 1j.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit : utrum quæ illi ex semetipso fúerit, an quæ desuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronomio : Ne dicas in corde tuo : Fortitúdo mea, et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc, sed memo-

raberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitudinem fácere virtutem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequatur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse : Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

℞. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ✠. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. — A Deo. Glória Patri. A Deo.

In III. Nocturno.

Añã. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Añã. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphizet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi Paule grátia mea.

Añã. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

✠. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. ℞. Nimis confortátus est principátus eórum.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. x. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. xxxiv. in Matth. longe post initium.

SIC dícere vidétur : Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstare, et non permittere ut grave aliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadáti: tamen sic expedit fieri : hoc et vos quoque illustrióres faciet, et meam declarábit virtutem. Sic enim póstea dixit Paulo : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus mea in infirmitáte perficitur. Ipse igitur vos ut tales esséti feci.

℞. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritá-

tis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ✠. Tu es vas electiόνis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. — Intercéde.

Lectio viii.

SED inspiciámus quam prudéntiam éxigit : serpéntis certe. Nam quemádmódu serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necesse sit, dúmmo caput suum íntegrum servet : eódem tu quoque modo, præter fidem cétera perdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necesse sit. Fides enim caput est et radix, qua serváta, étiam si ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudéntes solum, sed ambo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertántur.

℞. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehénderé : * Et a frátribus per murum demissus sum in sporta, * Et

sic evási manusejus innómine Dómini. ✠. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non mén-tior. — Et a frátribus. Glória Patri. Et sic evási.

Lectio ix.

QUOD si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apóstolorum librum : perspicies profecto, cum sæpe Judæorum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos, colúmbæ simplicitátem imitádo, et cum decémi modéstia respondédo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxisse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dicerent : Nonne præcipiédo præcépimus vobis, ne doceréti in nómine isto? quamvis innúmera possent édere miracula, nihil tamen ásperum neque dixerunt, neque fecerunt; sed summa cum mansuetú-dine respondétes dicébant : Si justum est, vos audire magis quam Deum, judicáte. Per-spexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus, non loqui. Te Deum. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem incrementum dedit, allelúia.

2. Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis voluit me comprehénderé : a fratribus per murum demissus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5. Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2. Tim. iv. b
Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolorum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt;

Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi ;
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

☩. Tu es vas electiónis
sancte Paule Apóstole.
☩. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Ad Bened. Añæ. Vos qui
secúti estis me, sedébitis
super sedes, judicántes
duódecim tribus Israel, di-
cit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui multitudinem
Géntium beáti Pauli
Apóstoli prædicatióne do-
cuisti : da nobis quæsumus ;
ut cujus natalítia
cólimus, ejus apud te pa-

trocínia sentiámus. Per
Dóminum.

Et fit Comm. S. Petri,
Añæ. Tu es pastor óvium,
princeps Apostolorum,
tibi traditæ sunt claves
regni cœlorum.

☩. Tu es Petrus. ☩. Et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclésiám meam.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávis regni cœlestis,
ligándi atque solvéndi
pontificium tradidisti :
concéde, ut intercessiónis
ejus auxílio a peccatórum
nostrórum néxibus libe-
rémur. (Qui vivis et re-
gnas.)

**Deinde Octavæ S. Joan-
nis, Añæ.** Apértum est os
Zachariæ, et prophetávit,
dicens : Benedictus Deus
Israel.

☩. Iste puer magnus co-
ram Dómino. ☩. Nam et
manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præsentem
diem honorábilem no-
bis in beáti Joánnis nati-
vitáte fecisti : da pópulis
tuis spirituálium grátiam
gáudiórum ; et ómnium
fidélium mentes dirige in
viam salútis æternæ. Per
Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laud. 536.

☩. br. In omnem terram,
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ☩. Et in fines or-
bis terræ verba eórum.
Exívit. Glória. In omnem.

☩. Constitúes eos prínci-
pes super omnem terram.
☩. Mémoires erunt nómi-
nis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. xij. c

NE magnitúdo revela-
tiónum extóllat me,
datus est mihi stímulus
carnis meæ ángelus sáta-
næ, qui me colaphízet.
Propter quod ter Dómi-
num rogávi, ut discéderet
a me : et dixit mihi : Súf-
ficit tibi grátia mea.

☩. br. Constitúes eos prínci-
pes, * Super omnem ter-
ram. Constitúes. ☩. Mé-
moires erunt nóminis tui
Dómine. Super. Glória
Patri. Constitúes.

☩. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. ☩. Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. xy. b

EGO enim sum míni-
mus Apostolorum qui
non sum dignus vocári
Apóstolus, quóniam perse-
cútus sum Ecclésiám Dei.

Grátia autem Dei sum id, quod sum, et grátia ejus in me vácuá non fuit.

R. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. **V.** Annuntiáverunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Vesperæ integræ dicuntur de S. Paulo.

Añæ et Psalmi de Comuni Apostolorum. [18] Capitulum ut ad Laudes. 536.

Hymnus et reliqua ut in j. Vesp. in Eccl. propr. 530.

Et fit Comm. S. Petri, 537. et Octavæ S. Joannis, ut in j. Vesp. Festi, Añæ. Ingresso Zacharía templum



Dómini, apparuit ei Gábríel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

V. Fuit homo missus a Deo. **R.** Cui nomen erat Joánnes.

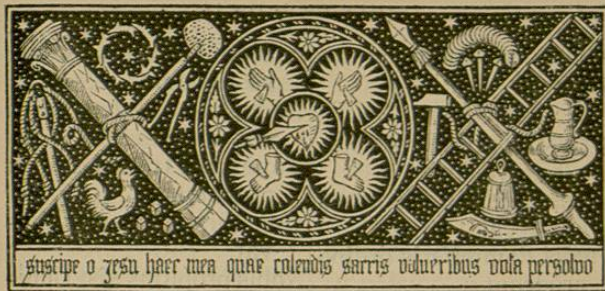
Oratio.

DEus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum ; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis aeternæ. Per Dóminum.

¶ In Ecclesia S. Pauli, Vesperæ dicuntur eodem modo.

Festa Julii.

Prima die non impedita, dicitur Officium Defunctorum.



DOMINICA PRIMA JULII.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLIX II. CLASSIS.

Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V. vel aliud Festum altioris ritus, aut æqualis sed primarium, de Pretiosissimo Sanguine fiet prima die non impedita a Festo duplici j. vel ij. classis, translato inde juxta Rubricas Festo duplici majori vel alicujus Doctoris Ecclesiæ; de Duplici vero minori vel Semiduplici occurrente fit tantum Commemoratio in utrisque Vesp. et Laud. cum Lectioe ix. historica.

IN I. VESPERIS.

Añæ. 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? iste formósus in stola sua.

Psalmi ut in j. Vesp. de Comuni Apost. [2]

2. Ego qui loquor justí-

tiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

5. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capítulum. Hebr. ix. c

Ratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta,